

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3. kwietnia 2014 roku powód - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. (dalej zwana również (...)) wystąpił przeciwko J. Ż. o zapłatę kwoty (...)zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu od pozwanej według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwaną umowę, zgodnie z którą pozwana zobowiązała się do uiszczenia wynagrodzenia na podstawie wystawionych przez powoda faktur VAT. Wskazał, że zaległość pozwanej z tytułu wystawionych faktur VAT wynosi (...)zł. Na dzień wniesienia pozwu, powód skapitalizował odsetki, dochodząc łącznie kwoty (...) zł (pozew, k. 2-5).

W dniu 16. kwietnia 2014 r., wydany został w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty, sygn. akt IX GNc 4077/14, k. 21). Jego odpis został doręczony stronie pozwanej w dniu 15. maja 2014 r. (k. 24).

W dniu 28. maja 2014 r. pozwana J. Ż. złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości, wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu na jej rzecz.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała powództwo w całości. Podniosła, że dochodzone przez powoda roszczenie w części wygasło, wobec spełnienia świadczenia przez pozwaną, a w części jest nienależne z uwagi na zaprzestanie przez powoda wykonywania usług oraz wypowiedzenie umowy przez pozwaną ze skutkiemna dzień 31. lipca 2013 roku (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 26-27v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19. lipca 2012 roku w K. doszło do zawarcia umowy nr (...) pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. jako Zleceniobiorcą, a J. J. (aktualnie Ż.), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), jako Zleceniodawcą. Przedmiotem umowy było świadczenie usługi w zakresie objęcia pojazdu nadzorem satelitarnym systemu monitorowania pojazdów (...). Na podstawie powyższej umowy Zleceniodawca zobowiązał się do uiszczenia Zleceniobiorcy wynagrodzenia w formie abonamentu za monitorowanie pojazdu w kwocie 40 zł (+ VAT) miesięcznie. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej pisemnego wypowiedzenia przez każdą ze stron z jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia, dokonanym na koniec miesiąca kalendarzowego (umowa nr (...), k. 13-15, załączniki, k. 16-17).

Na podstawie umowy J. Ż. miała uzyskać wgląd do systemu monitorowania pojazdów, pozwalającego na weryfikację każdorazowego miejsca położenia pojazdu i tego, z jaką prędkością pojazd się porusza (zeznania świadka M. J., k. 93).

Na początku 2013 roku zaczęły pojawiać się problemy w działaniu systemu monitorowania pojazdów. Po zalogowaniu się do systemu nie były odbierane żadne dane o nadzorowanych pojazdach. Reklamacje były powodowi zgłaszane telefonicznie (zeznania świadka M. J., k. 93).

W kwietniu 2013 roku M. J., działając w imieniu J. Ż., zgłosił telefonicznie pracownikowi spółki (...), że w związku z częstymi awariami systemu monitorowania składa oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. M. J. został zapewniony przez pracownika spółki (...), że przyjmuje złożone przez niego oświadczenie, w związku z czym nie musi już składać oświadczenia na piśmie. A. O. poinformował podczas tej rozmowy, że system będzie działał do końca okresu wypowiedzenia, a potem zostanie wyłączony (umocowanie, k. 33, zeznania świadka M. J., k. 93).

Od maja 2013 roku system monitorowania nie działał. Niemożliwe było zalogowanie się do systemu, a w związku z tym pozwana nie otrzymywała jakichkolwiek danych co do monitorowanych pojazdów (zeznania świadka M. J., k. 93).

W czerwcu 2013 roku M. J. został poinformowany przez pracownika spółki (...), że niezbędne jest złożenie wypowiedzenia na piśmie i że wszelkie dokumenty zostaną przesłane mu drogą elektroniczną. W dniu 25. czerwca 2013 roku M. J. otrzymał od pracownika spółki (...) projekt oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ze skutkiem na dzień 31. lipca 2013 roku. Po podpisaniu tego oświadczenia przez J. Ż., M. J. złożył osobiście powyższe oświadczenie w siedzibie spółki (...) w czerwcu 2013 r. (wiadomość e-mail, k. 31, wypowiedzenie, k. 32, zeznania świadka M. J., k. 93).

W dniu 7. lipca 2013 roku J. Ż. dokonała zapłaty kwoty 590,40 zł, na poczet faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...) oraz (...), które łącznie opiewały na tę kwotę (potwierdzenie przelewu, k. 30, wiadomość e-mail, k. 31).

W lipcu 2013 roku M. J. poinformował A. O. o uregulowaniu wszelkich należności względem spółki (...) (zeznania świadka M. J., k. 93).

M. J., w związku z przysyłaniem w dalszym ciągu J. Ż. faktur VAT, zwrócił się do pracownika spółki (...), a następnie do działu (...) spółki (...), o wyjaśnienie przyczyn wystawiania faktur VAT w okresie po rozwiązaniu umowy. M. J. został poinformowany, że w systemie nie jest odnotowane wypowiedzenie umowy i jeżeli system zostanie uzupełniony o tę informację, wystawione faktury VAT zostaną anulowane (zeznania świadka M. J., k. 93).

Pismem z dnia 5. lutego 2014 roku spółka (...) wezwała J. Ż. do zapłaty kwoty (...)zł tytułem nieuregulowanych należności wynikających z faktur VAT w wysokości (...) zł oraz odsetek ustawowych w wysokości 68,72 zł za zwłokę w zapłacie następujących faktur VAT:

- (...) z dnia 31. stycznia 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. lutego 2013 roku, z której do zapłaty pozostała kwota 17,58 zł,
- (...) z dnia 28. lutego 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 21. marca 2013 roku,
- (...) z dnia 29. marca 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 12. kwietnia 2013 roku,
- (...) z dnia 30. kwietnia 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. maja 2013 roku,
- (...) z dnia 31. maja 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. czerwca 2013 roku,
- (...) z dnia 28. czerwca 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 12. lipca 2013 roku,
- (...) z dnia 31. lipca 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. sierpnia 2013 roku,
- (...) z dnia 30. sierpnia 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 13. września 2013 roku,
- (...) z dnia 30. września 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. października 2013 roku,
- (...) z dnia 31. października 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 14. listopada 2013 roku,
- (...) z dnia 30. listopada 2013 roku na kwotę 98,40 zł z terminem płatności do dnia 18. grudnia 2013 roku.

(wezwanie do zapłaty, k. 18).

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych przy odpowiednich partiach ustaleń dowodów: dokumentów prywatnych i wydruków oraz zeznań świadka M. J..

Na poparcie swoich twierdzeń strony przedstawiły wymienione wyżej dowody z dokumentów i wydruków, które Sąd uczynił podstawą dokonanych ustaleń we wskazanym wyżej zakresie. Strony nie kwestionowały wiarygodności załączonych do pism procesowych odpisów dokumentów prywatnych i wydruków. Sąd zaś nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by czynić to z urzędu.

Okoliczności związane z przebiegiem współpracy między stronami, niewykonywaniem przez powoda usługi oraz wypowiedzeniem umowy monitorowania, Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka M. J. – ojca i zarazem pełnomocnika pozwanej. Sąd przyznał przymiot wiarygodności tym zeznaniom w całości. Podkreślenia wymaga, iż sam fakt pozostawania w relacjach rodzinnych nie stanowi per se podstawy do zakwestionowania ich mocy dowodowej. W ocenie Sądu zeznania świadka były logiczne, spójne i pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Ponadto treść jego zeznań nie była kwestionowana przez strony i znajdowała oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zwłaszcza w treści załączonych do sprzeciwu wydruków i dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził roszczenie procesowe będące przedmiotem niniejszego postępowania z zawartej z pozwaną umowy o świadczenie usługi w zakresie objęcia pojazdu nadzorem satelitarnym systemu monitorowania pojazdów (...), tj. umowy o świadczenie usług. Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Z kolei w świetle art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Artykuł 735 § 1 k.c. stanowi natomiast, iż jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Należy wskazać, iż poza sporem był sam fakt zawarcia powyższej umowy, jej treść, jak również fakt wykonywania usługi przez powoda w okresie od stycznia do kwietnia 2013 roku. Pozwana podniosła natomiast, iż za powyższy okres uregulowała należności, zaś za pozostały okres, za który powód dochodzi zapłaty, wynagrodzenie jest nienależne, gdyż od maja 2013 roku powód zaprzestał świadczenia usługi, a następnie pozwana rozwiązała umowę ze skutkiem na dzień 31. lipca 2013 roku.

Podkreślenia wymaga, że strona powodowa nie ustosunkowała się do twierdzeń pozwanej podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, chociaż został powodowi określony w tym celu termin. Termin ten upłynął bezskutecznie.

Zgodnie z zasadami rozkładu ciężaru dowodu, wynikającymi z przepisu art. 6 k.c. oraz stanowiącego jego odpowiednik procesowy art. 232 k.p.c., powód winien wykazać fakt wykonywania usługi na podstawie łączącej strony umowy, zaś pozwana winna udowodnić okoliczność spełnienia świadczenia (zapłaty), fakt nienależytego wykonania umowy przez powoda oraz wypowiedzenia umowy, skoro z okoliczności tych wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne. W ocenie Sądu pozwana sprostowała ciężącemu na niej obowiązki dowodowe, natomiast powód ciężaru tego nie udźwignął.

Jeśli chodzi o pierwszy z podniesionych przez pozwaną zarzutów – zarzut spełnienia świadczenia za okres od dnia 1. stycznia 2013 roku do dnia 30. kwietnia 2013 roku, to został on wykazany przez pozwaną za pomocą dołączonego do sprzeciwu od nakazu zapłaty wydruku polecenia przelewu z dnia 7. lipca 2013 roku, z którego wynikało, że sporna kwota obejmująca 4 pierwsze faktury VAT, tj. nr (...), (...), (...) oraz (...), za które zapłaty dochodził powód w niniejszym procesie, została przez pozwaną uregulowana. Wskazać należy, że z już z samych twierdzeń zawartych w uzasadnieniu pozwu wynika, że łączna kwota z powyższych czterech faktur VAT, należna powodowi na dzień wytoczenia powództwa wynosiła 312,78 zł, zaś odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie na dzień dokonania przez pozwaną zapłaty, tj. 7. lipca 2013 roku, wynoszą 9,59 zł, zatem łącznie z tych faktur VAT pozostało do zapłaty 322,37 zł. Tym samym przelewem pozwana dokonała zapłaty za faktury VAT za miesiące listopad i grudzień 2012 roku, za które powód nie dochodził zapłaty w niniejszym postępowaniu. Biorąc jednak pod uwagę, że ostatnio wymienione faktury VAT, tj. za miesiąc listopad i grudzień 2012 roku, również opiewały na kwoty po 98,40 zł (wydruk, k. 31), uznać należy, że dokonana przez pozwaną wpłata w wysokości 590,40 zł pokrywała w całości należności wynikające ze wskazanych w tytule przelewu faktur VAT wraz z odsetkami ustawowymi od tych kwot za okres opóźnienia. W związku z powyższym uznać należało, że wobec zapłaty przez pozwaną wynagrodzenia należnego powodowi za okres od dnia 1. stycznia 2013 roku do dnia 30. kwietnia 2013 roku, zaspokoiła ona w tym zakresie roszczenie powoda, a co za tym

idzie jej zobowiązanie w stosunku do powoda z tego tytułu wygasło przed dniem wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w tym zakresie jako bezzasadne.

W ocenie Sądu, zasadność pozostałych zarzutów podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty także została przez pozwaną wykazana w toku postępowania. Twierdzenia pozwanej w zakresie niewykonywania przez powoda umowy od maja 2013 roku oraz rozwiązania umowy w lipcu 2013 roku zostały przez nią wykazane za pomocą przedłożonych przez nią dowodów z dokumentów i zeznań przesłuchanego w toku postępowania świadka M. J.. Powołana przez stronę pozwaną okoliczność niewykonywania przez powoda usługi w okresie od maja do lipca 2013 roku nie została zakwestionowana przez stronę powodową. Wskazać w tym miejscu trzeba, że to na powodzie spoczywał ciężar wykazania wykonywania przez niego usługi w tym okresie. Powód tymczasem nie podjął żadnej inicjatywy dowodowej mającej na celu wykazanie, że usługi monitorowania pojazdów pozwanej były w spornym okresie przez niego wykonywane. Powód przedstawił wyłącznie umowę łączącą strony oraz wezwanie do zapłaty, obejmujące zestawienie wystawionych przez niego faktur VAT. Na podstawie treści tych dokumentów nie można ustalić, że umowa ta była w tym okresie wykonywana. Powyższe dokumenty są dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c. i wobec tego stanowią jedynie dowód na to, iż osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Wezwanie do zapłaty wraz z wyszczególnionymi w nim fakturami VAT nie stanowi natomiast dowodu realizacji przez powoda umowy. Strona powodowa, mimo zakwestionowania tej okoliczności przez pozwaną, nie podjęła żadnej inicjatywy dowodowej w tej kwestii. Z powołanych zaś przez pozwaną dowodów wynika, że umowa ta nie była przez powodową spółkę wykonywana od maja 2013 roku. Świadek M. J. zeznał, że od maja 2013 roku nie mógł zalogować się do systemu monitorowania, a w konsekwencji nie mógł śledzić pojazdów, co przecież było istotą zawartej przez strony umowy (świadczeniem, do którego spełnienia zobowiązał się powód). Mając zatem na względzie to, że umowa o świadczenie usług ma charakter wzajemny, należy uznać, że powodowi nie przysługuje wynagrodzenie jako świadczenie ekwiwalentne do świadczenia polegającego na świadczeniu usług. Z tego względu wynagrodzenie dochodzone przez powoda za okres obejmujący miesiące: maj i czerwiec 2013 roku jest nienależne i wobec tego w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Pozwana wykazała również okoliczność rozwiązania umowy z dnia 19. lipca 2012 roku, ze skutkiem na dzień 31. lipca 2013 roku. Strona pozwana do sprzeciwu od nakazu zapłaty dołączyła dokument prywatny, podpisany przez pozwaną, zawierający oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Jak wynika z zeznań świadka, świadek osobiście dostarczył to oświadczenie do siedziby powoda w czerwcu 2013 roku, co również nie było kwestionowane przez powoda na żadnym etapie postępowania. Uwzględniając zatem miesięczny okres wypowiedzenia, który - zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy - należy liczyć od końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie (w niniejszym przypadku w czerwcu 2013 roku), należy uznać, że umowa łącząca strony rozwiązała się z końcem lipca 2013 roku. Z tego względu wynagrodzenie dochodzone przez powoda za okres obejmujący miesiące: sierpień – listopad 2013 roku jest nienależne i wobec tego w tym zakresie powództwo również podlegało oddaleniu.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną od powoda na rzecz pozwanej z tego tytułu kwotę składa się: minimalna stawka zastępstwa procesowego wykonywanego przez radcę prawnego w wysokości 180,00 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 2013, poz. 461) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Biorąc pod uwagę wszystkie powołane wyżej okoliczności, Sąd na podstawie wskazanych w uzasadnieniu przepisów orzekł jak w wyroku.

(...)

(...)

(...)